

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกสุขศึกษา และเปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อมตามตัวแปรเพศ

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอก
พลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 500 คน จำแนกตามเพศเป็นนักศึกษาชาย 300 คน นักศึกษาหญิง
200 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ตอนที่ 3 ทักษะคิดเกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อม และตอนที่ 4 การปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามจำนวน
500 ฉบับ ไปยังวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่งทั่วประเทศ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและ
ทางไปรษณีย์ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 460 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92 แล้วนำ
แบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พีซี (SPSS/PC)
โดยการแจกแจงค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความรู้
ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาตามตัวแปรเพศ โดยการ
ทดสอบค่า "ที" (t-test) เพื่อหาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอใน
รูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิภาค ความต้องการศึกษา วิชาสิ่งแวดล้อม แหล่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่อยู่อาศัยใกล้กับแหล่งมลพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 460 คน เป็นชาย 278 คน คิดเป็นร้อยละ 60.43 เป็นหญิง 182 คน คิดเป็นร้อยละ 39.57 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.26 ด้านภูมิภาค นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่นอกเขตเทศบาล 278 คน คิดเป็นร้อยละ 60.43 และในเขตเทศบาล 182 คน คิดเป็นร้อยละ 39.57 นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการศึกษาวิชาสิ่งแวดล้อม 454 คน คิดเป็นร้อยละ 98.70 โดยต้องการให้เป็นวิชาเลือก 67.83 และเป็นวิชาบังคับคิดเป็นร้อยละ 30.87 ด้านแหล่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.77 รองลงมา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ วารสารต่าง ๆ และเอกสารทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 21.96 19.56 18.91 และ 12.80 ตามลำดับ แหล่งที่อยู่อาศัยของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ใกล้แหล่งมลพิษ 277 คน คิดเป็นร้อยละ 60.22 ไม่มีแหล่งมลพิษ 183 คน คิดเป็นร้อยละ 39.78 ซึ่งแหล่งมลพิษส่วนใหญ่เกิดจากเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.58 รองลงมา ได้แก่ มลพิษทางน้ำ ขยะ และอากาศ คิดเป็นร้อยละ 13.54 12.41 และ 11.89 ตามลำดับ และนักศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เรื่อง ป่าไม้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมา ได้แก่ การอนุรักษ์ทรัพยากรทางน้ำ ดิน และอากาศ คิดเป็นร้อยละ 26.96 19.75 และ 17.25 ตามลำดับ

2. ความรู้และการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2.1 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยรวม นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 43.70 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 24.47 (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) รองลงมา มีความรู้ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 38.04 เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 43.16 และ 44.51 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 24.29 และ 24.37 ตามลำดับ

2.1.1 เรื่องความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ นักศึกษา ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 13.84 (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)

ข้อความรู้ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกต้องมีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 4 วิธีใดได้ผลดีที่สุดในการป้องกันดินเสื่อมคุณภาพ

ข้อ 10 แหล่งน้ำต่าง ๆ เป็นทรัพยากรที่สำคัญเพราะอะไร

ข้อความรู้ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบไม่ถูกต้อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำมีจำนวน

2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 1 พื้นดินบริเวณใดที่พบว่ามีการพินบนเป็นอันได้มากที่สุด

ข้อ 6 สาเหตุสำคัญที่ทำให้น้ำในแม่น้ำลาคองตามชุมชนเมือง

เน่าเสียมากที่สุดจากข้อใด

เมื่อพิจารณาความรู้ตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับพอใช้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 13.84 เท่ากัน แต่นักศึกษาชายและ นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกต้องในข้อ 4 และข้อ 10 และตอบคำถามไม่ถูกต้องใน โดยมี คะแนนเฉลี่ยต่ำ คือ ข้อ 1 และข้อ 6 เช่นเดียวกัน

2.1.2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ นักศึกษา ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 10.63 (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)

ข้อความรู้ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกต้อง มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 10 "สารชนิดใดที่ใช้ผสมในน้ำมันเบนซินที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ"

ข้อความรู้ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบไม่ถูกต้อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำมีจำนวน

9 ข้อ ใดแก่

- ข้อ 2 สารชนิดใดออกซิเจน ที่พบในน้ำเสียทำให้เกิดโรคอะไร
- ข้อ 3 กลิ่นเหม็นของน้ำเสีย ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมีสาเหตุจากก๊าซชนิดใด
- ข้อ 5 ปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรีย (COLIFORM BACTERIA) ที่พบเป็นอยู่ในน้ำมากที่สุดไนข้อใด
- ข้อ 7 ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ที่มีการจราจรหนาแน่นจะเป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เกิดจากมลพิษในอากาศชนิดใดมากที่สุด
- ข้อ 9 การกระทำในข้อใดที่ช่วยลดมลพิษทางอากาศในเขตชุมชนได้มากที่สุด
- ข้อ 11 การเผาพลาสติก PVC เกิดก๊าซพิษชนิดใดในอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ข้อ 15 อาการผิดปกติในข้อใด ที่เกิดจากการได้ยินเสียงดังเป็นเวลานาน
- ข้อ 23 การใช้น้ำมันเบนซินล้างมือ อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างไร
- ข้อ 24 ข้อใดเป็นสารพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์มากที่สุด

เมื่อพิจารณาความรู้ตามเพศ พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มักมีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ย 10.45 และ 10.89 โดยตอบคำถามถูกต้องในข้อ 10 และตอบคำถามไม่ถูกต้องมีจำนวน 9 ข้อเช่นเดียวกัน

2.2 เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า มีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.1 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามตัวแปรเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความรู้ที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความรู้แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีความรู้มากกว่านักศึกษาชาย มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่

ข้อ 3 สาเหตุสำคัญข้อใดที่ทำให้เกิดปัญหาดินเป็นพิษ

ข้อ 7 ค่า BOD เป็นดัชนีที่ใช้วัดคุณภาพของสิ่งแวดล้อมในข้อใด

ข้อ 12 ปริมาณโอโซนในชั้นบรรยากาศอยู่ในชั้นโทรโพสเฟียร์สาเหตุสำคัญจากอะไร

ข้อ 21 ประเทศไทยใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในกิจกรรมใดมากที่สุด

ข้อ 22 หลอดไฟฟลูออโรเซนต์ที่ประหยัดโดยใช้กระแสไฟฟ้าน้อยที่สุด

2.2.2 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพตามตัวแปรเพศ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีข้อความรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ข้อ คือ

ข้อ 2 สารชนิดใดออกซิเจน ที่พบในน้ำเสียทำให้เกิดโรคอะไร

ข้อ 21 ผู้ที่แพ้หรือได้รับผงชูรสเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะมีอาการอย่างไร

3. ทักษะคิดและการเปรียบเทียบทักษะคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

3.1 ทักษะคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยรวม นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะคิดอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 95.65 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 (จากคะแนนเต็ม 4) เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายร้อยละ 96.76 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 93.96 มีทักษะคิดอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 และ 3.10 ตามลำดับ

3.1.1 ทักษะคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะคิดอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11

ข้อความทักษะคิดที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยดีมีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่

ข้อ 2 วัชพืชที่ขึ้นคลุมดิน เป็นการอนุรักษ์หน้าดิน

ข้อ 15 การทำลายป่า เป็นการทลายดินและน้ำไปด้วยกัน

ข้อ 19 ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ในการรักษาคุณภาพของ
สิ่งแวดล้อม

ข้อ 24 การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ควรแก้ที่พฤติกรรมมนุษย์

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติด้านการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.09 และ 3.14 ตามลำดับ และ
พบว่า ข้อความทัศนคติที่นักศึกษาชายได้ค่าเฉลี่ยดีมีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 15 และ 19
และข้อความที่นักศึกษาหญิงได้ค่าเฉลี่ยดีมีจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 3 15 19 21 24 และ
25

ข้อความทัศนคติด้านลบที่นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ย
ต่ำกว่าข้ออื่น ๆ มีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่

ข้อ 1 ดินเป็นทรัพยากรที่เสื่อมโทรมช้ากว่าทรัพยากรอื่น

ข้อ 6 การสร้างเขื่อน เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำมากกว่า
การทำลายป่า

ข้อ 11 ควันพิษจะไม่มี ถ้าเราทุกคนใช้น้ำมันไร้สารตะกั่ว

ข้อ 13 อากาศมีมากในธรรมชาติ และหมุนเวียน ทำให้เกิดมลพิษ
ทางอากาศได้น้อย

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ข้อความทัศนคติที่นักศึกษาชายได้ค่าเฉลี่ยต่ำ มีจำนวน 4
ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 6 11 และ 13 ข้อความทัศนคติที่นักศึกษาหญิงได้ค่าเฉลี่ยต่ำมี 2 ข้อ คือ ข้อ
1 และข้อ 11 เช่นเดียวกัน

3.1.2 ทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ นักศึกษา
ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.05 เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชาย
และนักศึกษาหญิงมีทัศนคติอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.04 และ 3.06 ตามลำดับ

ข้อความทัศนคติที่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ค่าเฉลี่ยดีมีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 2 มนุษย์เป็นต้นเหตุทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ

ข้อ 13 การเผาไหม้และพลาสติกทำหมีสารพิษในอากาศ

ข้อความทัศนคติด้านลบที่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำมีจำนวน 2 ข้อ

ได้แก่

ข้อ 1 การเกิดมลพิษทางน้ำมาจากโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่า
แหล่งชุมชน

ข้อ 20 สิ่งเคราะห์ผสมอาหารที่ได้มาตรฐาน แม้ใส่จำนวนมาก
ก็ไม่เกิดโทษต่อร่างกาย

นอกจากนั้น พบว่า นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำอยู่ในระดับพอใช้
แต่ไม่พบข้อความทัศนคติที่อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

3.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษา
หญิงกับนักศึกษาชาย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.1 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
ตามตัวแปรเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็น
รายข้อ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ข้อ 2 วัชพืชที่ขึ้นคลุมดิน เป็นการอนุรักษ์หน้าดิน

ข้อ 16 พื้นที่ป่าถูกบุกรุก เนื่องจากการเพิ่มจำนวนประชากร

3.2.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ
ตามตัวแปรเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบ
เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 ข้อ โดยนักศึกษาหญิงมีทัศนคติดีกว่านักศึกษาชาย คือ ข้อ 23 "การเลิก
ใช้ผงชูรสในอาหารจะช่วยลดสารพิษในร่างกาย"

4. การปฏิบัติและการเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

4.1 การปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยรวม นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ
เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 87.17 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.88 (คะแนนเต็ม 4)

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและศึกษาหญิงส่วนใหญ่มิมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดีเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 87.77 และ 86.26 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.87 และ 2.90 ตามลำดับ

4.1.1 การปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ นักศึกษา ส่วนใหญ่มิมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.87

ข้อความการปฏิบัติที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 8 รินน้ำดื่มตามความต้องการและดื่มจนหมด

ข้อ 13 ปิดไฟฟ้าทุกครั้งเมื่อเลิกใช้

ข้อความการปฏิบัติที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำมีจำนวน 2 ข้อ คือ

ข้อ 10 การกำจัดขยะพลาสติกและโพลี ด้วยการฝัง

ข้อ 14 เปิดพัดลมนอนตลอดคืน (การปฏิบัติด้านลบ)

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.86 และ 2.88 ตามลำดับ ข้อความการปฏิบัติของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงและได้ค่าเฉลี่ยต่ำในรายชื่อต่าง ๆ เช่นเดียวกับรายชื่อในส่วนรวม นอกจากนี้ พบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่นักศึกษาส่วนใหญ่มิค่าเฉลี่ยต่ำ อยู่ในระดับพอใช้และไม่มีข้อความใดที่ต้องปรับปรุง

4.1.2 การปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ นักศึกษา ส่วนใหญ่มิมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 2.90

ข้อความการปฏิบัติที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับดีมาก คือ ข้อ 19 "ล้างมือทุกครั้งหลังจากจับสารพิษหรือสารเคมี"

ข้อความการปฏิบัติด้านลบที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำ มีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 8 เป่านกหวีดทำให้มีเสียงดังในชั่วโมงพลศึกษา

ข้อ 16 ใช้จ่ายกันยุ่งประเภทแทงจุดหรือชนิดเหลวสำหรับฉีด

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดีเช่นกัน โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ย 2.88 และนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ย 2.93 เมื่อพิจารณาเป็น

รายชื่อพบว่าข้อ 24 "เป่านกหวีดให้มีเสียงดังในชั่ววโมง" นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.13 เท่ากัน ส่วนการปฏิบัติในข้อ 16 "ใช้ยากันยุงประเภทแท่งจุดไฟหรือชนิดเหลวสำหรับฉีด" พบว่า นักศึกษาชายอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ย 2.37 ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.53

4.2 เปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.1 เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

4.2.2 เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ โดยนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติดีกว่านักศึกษาชาย ได้แก่

ข้อ 2 ทำความสะอาดภาชนะด้วยน้ำยาล้างจาน

ข้อ 13 ทำการแยกขยะเปียกหรือขยะแห้งใส่แต่ละถุงก่อนทิ้ง

ข้อ 14 พับเก็บถุงพลาสติกไว้แล้วไว้สำหรับซ้ำใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เกี่ยวกับสิ่งแวดลอมของนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา กรมพลศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดลอม

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับ
สิ่งแวดลอมอยู่ในระดับต่ำ และระดับพอใช้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจ เมื่อแยกตามเพศพบว่า
นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับต่ำและระดับพอใช้เช่นกัน และเมื่อ
พิจารณาผลการวิจัย จากค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดลอม ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร
ธรรมชาติพบว่าอยู่ในระดับพอใช้และด้านสิ่งแวดลอมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ พบว่า อยู่ในระดับต่ำ
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจ็ดศักดิ์ ศรีศักดิ์วิชัย (2526) ที่พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
มีความรู้ในวิชาสิ่งแวดลอมศึกษาค่อนข้างต่ำ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ริชมอนด์ (Richmond,
1977) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความรู้ด้านสิ่งแวดลอมค่อนข้างต่ำ ซึ่งการที่
นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 43.16) และในระดับพอใช้ (ร้อยละ 44.51)
นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเนื่องจาก หลักสูตร วิชาเอกพลศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาไม่ได้
จัดให้มีวิชาสิ่งแวดลอมไว้ในหลักสูตร (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พุทธศักราช
2529 ฉบับปรับปรุง 2534, 2535) จึงทำให้นักศึกษา ขาดประสบการณ์ด้านการเรียนรู้เรื่อง
สิ่งแวดลอมอย่างต่อเนื่อง และมีความต้องการศึกษาวิชาสิ่งแวดลอม ดังผลจากการวิเคราะห์
ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 98.70 ต้องการศึกษาวิชา
สิ่งแวดลอม นอกจากนี้นักศึกษาอาจไม่ได้มีการเตรียมตัวในการตอบแบบสอบถามมาก่อน จึง
จำเป็นต้องใช้ความรู้ ความจำและประสบการณ์เดิมจากการเรียนรู้เท่าที่มีอยู่ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ที่เรียนมาใช้ในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้น ประกอบด้วยคำถามที่สร้าง
ขึ้นมาเพื่อศึกษาถึงความรู้หลาย ๆ ด้านในเรื่องสิ่งแวดลอมและมีระดับความยากง่ายแตกต่างกันไป
จึงทำให้นักศึกษาพลศึกษาซึ่งมีเกณฑ์ระดับความสามารถใกล้เคียงกัน มีคะแนนการตอบแบบสอบถาม

อยู่ในเกณฑ์ระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาข้อความรู้เป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมีจำนวน 2 ข้อ และข้อความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพมีจำนวน 9 ข้อ ที่นักศึกษายังมีระดับความรู้ที่ไม่ถูกต้อง สรุปได้ดังนี้

1. บริเวณพื้นดินที่มีการปนเปื้อนของสารพิษ
2. การเน่าเสียของแม่น้ำลำคลองในชุมชนเมือง และมลพิษทางน้ำที่ก่อให้เกิดโรคหรือเป็นปัญหาต่อสุขภาพ
3. สาเหตุการทำลายสภาพอากาศในเขตชุมชน และผลกระทบต่อสุขภาพ
4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำลายป่า
5. มลพิษทางเสียง
6. อันตรายจากสารพิษและสารพิษในอาหาร

การที่ระดับความรู้ในเรื่องดังกล่าวของนักศึกษายู่ในระดับต่ำ เนื่องจากข้อมูลความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาข้อมูลความรู้ จึงส่งผลให้ความรู้ของนักศึกษายู่ในระดับต่ำ ดังพระคาร์สของศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ที่ว่า "ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสาขาวิชาซึ่งมีการปรับและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องเพิ่มพูนเสริมสร้างความรู้อยู่ตลอดเวลา" (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาวิทยาลัยและมูลนิธิส่งเสริมทบวงมหาวิทยาลัย, 2535) และสิ่งที่ มณฑิพย์ ศรีรัตน ทาบุญกานอน (2536) ได้กล่าวไว้ว่า "เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะรับผิดชอบตามลำพังไม่ได้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในอาชีพต่าง ๆ (Public Participation) นั้นเป็นเรื่องสำคัญ รวมทั้งการให้และได้รับความรู้อย่างต่อเนื่อง" นอกจากนั้นวิชาสิ่งแวดล้อมมีเนื้อหามาก จนไม่สามารถบรรจุรายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมดไว้ในหลักสูตร หรือในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ในระยะเวลาจำกัด และจากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากสื่อมวลชนทางด้านโทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์มากกว่าเอกสารทางวิชาการ ซึ่งมีรายละเอียดของเนื้อหาวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าแหล่งความรู้ชนิดอื่น ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมลดน้อยลงไป

1.2 เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยส่วนรวม ระหว่างนักศึกษายชายกับนักศึกษาหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรเพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ แต่เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในแต่ละด้านของสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล กลับชุ่ม (2534) พบว่า นักศึกษายชายและนักศึกษาหญิงวิทยาลัยครูมีความรู้เกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมในกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ อมรรัตน์ วีระสัมฤทธิ์ (2532) พบว่า นักศึกษาสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ มีความรู้เกี่ยวกับปัญหาจراثรรและมลพิษทางอากาศในกรุงเทพฯ ไม่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศและ ชิตวูด (Chitwood, 1977) ได้พบว่า ความแตกต่างของคะแนนระหว่างเพศชายกับเพศหญิงของเยาวชนมีค่าน้อย จากการเปรียบเทียบความรู้สิ่งแวดล้อมตามตัวแปรเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าจากระบบการศึกษาของไทยในระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาสิ่งแวดล้อมหรือสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นการจัดการศึกษาที่ไว้หลักสูตรร่วมกันของผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง และในยุคนี้อัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอย่างกว้างขวาง ทำให้กลุ่มเยาวชนมีโอกาสเกิดการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกันและได้รับประสบการณ์ที่เป็นในลักษณะเดียวกัน (มณฑิพย์ ศรีรัตน ทานูกานอน, 2536)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นรายข้อ พบว่า ข้อความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างนักศึกษายชายกับนักศึกษาหญิง มีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีจำนวน 7 ข้อ ในเรื่อง สาเหตุการเกิดมลพิษในดิน แหล่งน้ำ และอากาศ รวมทั้งการประหยัดพลังงาน ข้อความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพในเรื่องมลพิษของน้ำและอันตรายสารพิษ โดยนักศึกษาหญิงมีความรู้มากกว่านักศึกษายชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ ศรีสินท (2524) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมดีกว่านักศึกษายชาย งานวิจัยของ พรรณภัทร พานิชเจริญ (2434) พบว่า นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับภาวะมลพิษในสิ่งแวดล้อมมากกว่านักเรียนชาย และงานวิจัยของ จารุสิทธิ์ ประเสริฐวิมล (2530) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับมลพิษทางสภาวะแวดล้อมมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนั้นผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า

อาจเนื่องมาจาก คุณสมบัติพิเศษที่มีความละเอียดในการจดจำสิ่งต่าง ๆ และให้ความสนใจต่อข่าวสารมากกว่าเพศชาย รวมทั้งในสังคมปัจจุบันสตรีได้พัฒนาบทบาทของตนเองให้มีความสามารถและหาโอกาสศึกษา หากความรู้และประกอบอาชีพได้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งมีบทบาทสำคัญในสังคมไทยต่อการแก้ไข ป้องกันและพัฒนาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

2. ทักษะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

2.1 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีทักษะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อแยกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มียุทธศาสตร์อยู่ในระดับดีเช่นกัน และเมื่อพิจารณาทักษะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ พบว่า อยู่ในระดับดีเช่นกัน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ ศรีสินิท (2524) พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูส่วนกลาง มีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมทางบวก และ ทวีบุญ แสงหล้า (2528) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยเฉลี่ยมีทัศนคติถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นบวก และตั้งผลการวิจัยของ พรหมภัทร พานิชเจริญ (2534) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติเกี่ยวกับภาวะมลพิษในสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี และ ณัฐยา จิตรสภา (2534) ได้ศึกษาพบว่าประชาชนมีเจตคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับดี จากที่นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษามัธยมศึกษา ได้บูรณาการสิ่งแวดล้อมศึกษาเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ผู้เรียนจึงได้รับการปลูกฝังด้านทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมตลอดในระยะเวลา เรียนและระบบการศึกษาปัจจุบัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาค่านิยมที่ถูกต้องในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ดังบทความของ กาญจนา แก้วเทพ (2534) ที่กล่าวไว้ว่า "สถาบันศึกษามีความสำคัญในการแก้ไขปัญหามลพิษในระดับแนวคิด ความเข้าใจและจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม" ประกอบกับปัจจุบันองค์กรของรัฐและเอกชน ได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น วันคุ้มครองโลก วันสิ่งแวดล้อมโลกและโครงการคัดเลือกสถานศึกษาดีเด่นด้านสิ่งแวดล้อมและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้วยการเสนอข่าวสารได้

อย่างสะดวกและรวดเร็วซึ่งช่วยส่งเสริมจิตสำนึกและทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาได้อย่างขึ้น กล่าวคือ สถาบันสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการชี้นำความคิดและจิตใจของผู้คน (กาญจนา แก้วเทพ, 2534) ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีทัศนคติด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ อยู่ในเกณฑ์ดีมากในเรื่องการอนุรักษ์หน้าดิน ผลกระทบจากป่าไม้ถูกทำลาย และพฤติกรรมของมนุษย์ช่วยแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีทัศนคติในเรื่องเหล่านี้อยู่ในระดับดีตั้งแต่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ดังงานวิจัยของ ประมาภรณ์ สมานประธาน (2525) ที่พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 11 มีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ ปรีชา กาญจนกิจ (2528) ที่พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 12 มีเจตคติเชิงนิมิตต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และจากภูมิลานาของนักศึกษาตามจังหวัดต่าง ๆ กำลังมีปัญหาล้างสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ จึงส่งผลให้เกิดความตระหนักและถือเป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่ควรให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ นักศึกษาจึงมีทัศนคติในเรื่องเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก สำหรับรายข้อของทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ พบว่านักศึกษาสวนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับดีมากในข้อ "มนุษย์เป็นต้นเหตุทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ" และ "การเผาไหม้และพลาสติกทำให้เกิดสารพิษในอากาศ" ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและปัญหามลพิษทางน้ำ ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาสวนใหญ่ให้ความสำคัญร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางน้ำ และทางอากาศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพการเน่าเสียของแหล่งน้ำในชุมชนตามจังหวัดต่างที่นักศึกษาอาศัยอยู่ และได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาชีวิตของชุมชนโดยตรง ทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในปัญหาและสาเหตุการเน่าเสียของแหล่งน้ำ ซึ่งเกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ และการขาดความร่วมมือในการรักษาสถานแหล่งน้ำของชุมชน ดังที่กนกรัตน์ จิริพานิชกร (2535) ได้กล่าวไว้ว่า "ปัญหาและสาเหตุของสิ่งแวดล้อมล้วนแต่เกิดจากการกระทำของมนุษย์นั่นเอง" ซึ่งจัดว่าเป็นประสบการณ์ตรงที่ได้สร้างความตระหนัก ทัศนคติ และค่านิยมในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ในอันที่จะธำรงรักษาไว้ซึ่งคุณภาพของสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำอยู่ในระดับดีมากสำหรับเรื่อง การเผาไหม้เป็นต้นเหตุของการเกิดสารพิษในอากาศนั้น นักศึกษา

ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากพื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาได้ผ่านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว ทาทำให้ได้รับการปลูกฝัง ด้านความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติต่อปัญหาเรื่องมลพิษ นอกจากนี้วิศวกรรมและพลาสติกได้ เป็นปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมมานานแล้วและเพิ่มมากขึ้นทุกขณะ จึงได้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชน ให้ประชาชนให้ความร่วมมือในการลดการรั่วไหลที่ข้อย่อยสลายยาก ด้วยการเก็บและนำกลับมาใช้อีกเพื่อลดมลภาวะด้านนี้ จากเหตุผลดังกล่าวนักศึกษาจึงมีทัศนคติในเรื่งนี้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเรื่องดินอยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นคือ "ดินเป็นทรัพยากรที่เสื่อมโทรมช้ากว่าทรัพยากรอื่น" เนื่องจากทรัพยากรด้านดินรัฐบาลไม่ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเท่าที่ควร ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสภาพดินและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อมนุษย์โดยตรงไม่ชัดเจน และจากระบบการศึกษามักมุ่งเน้นให้เกิดทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านอื่น จึงเป็นเหตุให้นักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องโดยจัดอยู่ในระดับพอใช้ สำหรับข้อความทัศนคติที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำเรื่องแหล่งน้ำ ที่ว่า "การสร้างเขื่อนเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำมากกว่าการทำลายป่า" ทั้งนี้จะเห็นว่า "ทรัพยากรน้ำ" ในสถานการณ์ปัจจุบันสื่อมวลชนได้มีการเสนอข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นที่ยังเป็นปัญหาด้านแนวคิดต่อสังคม ทาให้เกิดความขัดแย้งในหลักการและความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องดังกล่าว เป็นผลให้นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างไปจากความเป็นจริงได้ สำหรับข้อความทัศนคติเรื่องการอนุรักษ์อากาศที่มีค่าเฉลี่ยต่ำในข้อ "ควันพิษจะไม่มี ธารรถทุกคันใช้น้ำมันไร้สารตะกั่ว" และข้อ "อากาศมีมากในธรรมชาติและหมุนเวียนทาให้เกิดมลภาวะทางอากาศได้น้อย" เนื่องจากในสภาพของความเป็นจริง คุณภาพอากาศบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่นอยู่ในเกณฑ์เลว โดยพบว่ามีปริมาณฝุ่นละอองและก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์อยู่ในเกณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้นจากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและปัญหามลพิษต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ได้บอกถึงความไม่เข้าใจและจิตสำนึกที่ไม่ถูกต้องของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ(กาญจนา แก้วเทพ, 2534) จะเห็นว่าทัศนคติในเรื่องนี้ของนักศึกษายังต้องแก้ไข เพราะข้อมูลเรื่องอากาศเป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้และทาความเข้าใจอย่างละเอียด หากการประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ ทาให้เกิดความเข้าใจผิดจนทาไปสู่การมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องได้ ดังผลของการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าระดับคะแนนความรู้

ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับพอใช้ซึ่งสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยทัศนคติในเรื่องนี้คงบทความของนัลแนลลี (Nunnally, 1959) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และบทความของ สุชา จันทรเอน (2524) ที่ว่า "องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognition component) มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในเรื่องนั้น ๆ และอาจเปลี่ยนแปลงได้ จากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้" ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาในเรื่องเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ พบว่า ข้อความที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในเกณฑ์พอใช้มีค่าเฉลี่ยต่ำและควรปรับปรุงในข้อ "การเกิดมลพิษทางน้ำจากโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่าแหล่งชุมชน" ผู้วิจัยเห็นว่าจากการเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อมวลชนส่วนมากจะเสนอในประเด็นของโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำให้แหล่งน้ำเน่าเสีย ซึ่งจากการศึกษาค่าความสกรบก (BOD) ในน้ำพบว่า สาเหตุการเกิดมลพิษทางน้ำของประเทศไทยส่วนใหญ่มาจากบ้านเรือนของชุมชนร้อยละ 75 และจากโรงงานอุตสาหกรรมร้อยละ 25 (กาญจนา แก้วเทพ, 2534) นอกจากนี้ในหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาไม่มีวิชาสิ่งแวดล้อม จึงทำให้นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องในเรื่องมลพิษทางน้ำและข้อความทัศนคติในเรื่องสารพิษที่มีค่าเฉลี่ยต่ำในข้อ 20 คือ "เรื่องสีสังเคราะห์ผสมอาหารที่ได้มาตรฐาน แม้ใส่จำนวนมากก็ไม่เกิดโทษต่อร่างกาย" จะเห็นได้ว่าอาหารที่จำหน่ายในปัจจุบันสีผสมอาหารได้ถูกนำมาใช้จนสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้บริโภค และก่อให้เกิดโทษต่อร่างกายในระยะยาวจึงส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิด จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องและอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ

2.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยรวมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระวัฒน์ เนียมสุวรรณ (2527) พบว่า นักศึกษาเกษตรทั้งเพศชายและเพศหญิง มีเจตคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่แตกต่างกัน และจากการศึกษาของ ทวีบุญ แสงหล้า (2528) พบว่า นักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเจตคติ

ต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน รวมทั้งงานวิจัยของ ธาณี เกสทอง (2531) และประยุทธ สุกก้อนทอง (2535) ที่พบว่า ครูชายและครูหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ไม่แตกต่างกัน และ ริชมอนด์ (Richmond, 1977) ได้ศึกษา พบว่า นักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากระดับการศึกษาหรือวุฒิการศึกษาเป็นปัจจัย ก่อให้เกิดค่านิยมที่พึงประสงค์ และช่วยสร้างความเข้าใจ ความตระหนักในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม แนวทางเดียวกัน ดังนั้นมาตรการด้านการศึกษา จึงเป็นมาตรการระยะยาวที่ควรนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม (อรพินท์ เอี่ยมศิริ, 2527) ดังที่ ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2534) ได้กล่าวว่า "กลไกการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมต้องเป็นความสามัคคีร่วมกันของส่วนที่ สำคัญของสังคม ตั้งแต่ประชาชนไปจนถึงชนชั้นนำ มีจิตสำนึกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ถูกต้อง เหมือนกัน"

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การอนุรักษ์ทรัพยากร ดินและป่าไม้ สำหรับ ทัศนคติด้านลบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพแตกต่างกันในเรื่องสารพิษ โดยนักศึกษา หญิงมีทัศนคติดีกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประยุทธ สุกก้อนทอง (2535) ที่ พบว่า ครูหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยรวมสูงกว่าครูชาย และงานวิจัยของ พรหมภัทร พาณิชเจริญ (2534) ที่พบว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับภาวะมลพิษในสิ่งแวดล้อม ดีกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เนื่องจากการเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ถูกปลูกฝังด้วยวัฒนธรรม คุณค่า ทางสังคม มนุษย์ต่างที่กันจะมีการประเมินคุณค่าแตกต่างกัน (ยีนยง รัตนากุล, 2534) และ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มิถุมิลาเนาตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ทำให้มีประสบการณ์ และทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป นอกจากนี้หลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง พุทธศักราช 2529 (ปรับปรุง พ.ศ. 2534) ที่มีความมุ่งหมายเพื่อผลิตบุคลากรทางพลศึกษา ที่ส่งเสริมเกี่ยวกับการออกกำลังกายและมีสุขภาพที่แข็งแรง โดยไม่มีรายวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อมในเรื่องดังกล่าวมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการจัดให้มี วิชาสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา จึงมีความสำคัญต่อการปลูกฝังทัศนคติที่ ถูกต้องให้กับนักศึกษา ดังบทความของ วินัย วีระวัฒนานนท์ (2535) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของ สิ่งแวดล้อมศึกษาว่า "เป็นการเรียนที่มุ่งสร้างความตระหนักต่อปัญหาและคุณค่าของสิ่งแวดล้อม

"บิดาทุกครั้งเมื่อเลิกอาชีพ" ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาที่มีการฝึกปฏิบัติด้านสมรรถภาพของร่างกายเป็นประจำทุกวัน จึงมีความต้องการและเคยชินต่อการบริโภคน้ำจืดเพื่อทดแทนการเสียน้ำทางเหงื่อของร่างกาย ประกอบกับนักศึกษาต้องชื่อน้ำบริโภค จึงเห็นคุณค่าของน้ำ ทาให้นักศึกษามีการปฏิบัติในเรื่องนี้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ในเรื่องของการประหยัดพลังงานด้วยการปิดไฟทุกครั้งที่เลิกอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปลูกฝังด้านการประหยัดพลังงานของสื่อมวลชนตามนโยบายของรัฐบาล และนักศึกษาเองมีทัศนคติที่ดีต่อการประหยัดพลังงาน ทาให้นักศึกษามีการปฏิบัติในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ดีเช่นกัน สำหรับข้อความการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ที่นักศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ ข้อที่ว่า "ล้างมือทุกครั้งหลังจากจับสารพิษหรือสารเคมี" เนื่องจากนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในอันตรายของสารพิษที่จะเกิดโทษกับตนเอง จึงให้ความสำคัญและความสนใจในการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของสุขภาพ ประกอบกับนักศึกษาได้ทราบข้อมูลข่าวสารเรื่องอันตรายของสารพิษจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา จึงส่งผลให้นักศึกษามีการปฏิบัติเป็นอย่างดีเกี่ยวกับเรื่องนี้

สำหรับรายชื่อเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติอยู่ขั้นพอใช้ เรื่อง อากาศ และพลังงาน โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นที่ว่า "กำจัดขยะพลาสติกและโพงด้วยการฝัง" เนื่องจากการกำจัดขยะของเขตชุมชนหรือที่อยู่อาศัยของนักศึกษามีหน่วยงานของรัฐรับผิดชอบในการดำเนินการ และบริเวณพื้นที่ในบริเวณเขตชุมชนไม่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาจึงไม่มีโอกาสในการปฏิบัติเรื่องนี้บ่อยครั้ง สำหรับทัศนคติด้านลบในเรื่องพลังงาน ที่ว่า "เปิดพัดลมนอนตลอดคืน" ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ชั้นบรรยากาศถูกทำลายจึงทาให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น นักศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติเป็นประจำ เพื่อปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งที่นักศึกษาอาจมีทัศนคติที่ดีในเรื่องพลังงานและสำหรับรายชื่อเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ พบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติบ่อยครั้งในเรื่องดังกล่าว โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำในข้อ "เป่านกหวีดให้มีเสียงดังในชั่วโมงพลศึกษา" ซึ่งเป็นการปฏิบัติในด้านลบนั้น อาจเนื่องจากการฝึกปฏิบัติเรื่องการออกกำลังกายและฝึกทักษะของร่างกายมีการใช้อุปกรณ์ชนิดนี้ช่วยในการเรียนการสอน ทาให้นักศึกษามีความคุ้นเคยต่อการปฏิบัติเช่นนั้น รวมทั้งนักศึกษามีการปฏิบัติเช่นนี้อยู่เสมอในชั่วโมงพลศึกษา จึงทาให้มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติในเรื่องนี้อยู่ในระดับพอใช้

3.2 เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยรวมของนักศึกษาวิทยาลัย
 พลศึกษาระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 และ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ด้านการอนุรักษ์
 ทรัพยากรธรรมชาติและด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษา
 หญิง พบว่า ไม่แตกต่างเช่นเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประมวล พูนสังข์ (2536)
 ที่พบว่า การปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอย จากอาคารบ้านเรือนของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ ทั้งนี้จากสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรได้ทวีความ
 รุนแรงขึ้น การรื้อการศึกษาทั้งในและนอกระบบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเผยแพร่ข่าวสาร
 และบทความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ เป็นการสร้างจริยธรรม ความ
 สึกใจรู้จักรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรวม
 จึงเป็นความรับผิดชอบและมีแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องในหลักการร่วมกัน ดังความมุ่งหมายของ
 กระทรวงศึกษาธิการที่ตั้งไว้ในแผนแม่บทว่า "เมื่อถึงปี 2539 นักเรียนทุกคนและประชาชนร้อยละ
 60 เกิดความตระหนักในอันที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งร่วมมือกันแก้ไข
 สิ่งแวดล้อม โดยวิธีการที่ถูกต้องและด้วยความภาคภูมิใจ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอันถาวรภาพ"
 (ชนาลัย สุขพัฒนธี, 2535)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายชื่อของการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อ
 สุขภาพพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 เกี่ยวกับการปฏิบัติในเรื่อง การทำความสะอาดภายในด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ การ
 แยกขยะเปียกหรือขยะแห้งใส่แต่ละถุงและ เรื่องการพับเก็บถุงพลาสติกที่ใส่แล้วไว้สำหรับใช้ต่อไป
 ในการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พบว่า นักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาชาย โดย
 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ สิกงิตศิริกุล (2530) ที่พบว่า นักเรียนหญิงมีการปฏิบัติต่อ
 สิ่งแวดล้อมได้ดีกว่านักเรียนชาย และจินตนา ศรีบุญกุล (2535) พบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมการ
 ทิ้งขยะแยกประเภทมากกว่าเพศชาย และผลการวิจัยของ พรรณภัทร พานิชเจริญ (2534) ที่
 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปฏิบัติเกี่ยวกับภาวะมลพิษสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันและ
 นักเรียนหญิงมีการปฏิบัติดีกว่า นอกจากนี้คุณลักษณะเด่นของเพศหญิงส่วนใหญ่นั้นซึ่งมีความละเอียดอ่อน
 มีความคิดไตร่ตรอง รอบคอบ ก่อนจะกระทำพฤติกรรมใด และมีความอดทนในการปฏิบัติตามความ

ตั้งใจของตนด้วย จึงทำให้เพศหญิงมีการปฏิบัติดีกว่าเพศชาย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง "ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา" สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยใครขอเสนอแนะดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำและรองลงมามีความรู้ในระดับพอใช้ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และจากข้อความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมที่นักศึกษายังมีความรู้อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และควรได้รับการปรับปรุง ซึ่งอาจนำไปสู่การปฏิบัติที่เพิ่มมลภาวะให้กับสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา โดยจัดให้มีวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพเป็นวิชาบังคับอยู่ในหมวดวิชาการทั่วไป จัดให้มีการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ที่สามารถเสริมความรู้และพัฒนาให้เกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ เรื่องสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาต่อการดำเนินชีวิตของทุกคน เพื่อให้มีจิตสำนึกและร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขร่วมกัน เช่น การจัดทัศนศึกษานอกสถานศึกษาเกี่ยวกับปัญหามลพิษและมลภาวะต่าง ๆ การจัดบรรยายพิเศษ การเป็นผู้นำ ดังจะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีความต้องการศึกษาวิชาสิ่งแวดล้อมร้อยละ 98.70 และร้อยละ 30.80 ให้เป็นวิชาบังคับ และร้อยละ 67.83 ต้องการให้เป็นวิชาเลือก ดังนั้นสถาบันทางการศึกษาควรให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้เยาวชนเพื่อให้สอดคล้องกับด้านนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ประกาศใช้แผนแม่บทในโครงการสิ่งแวดล้อมศึกษาโดยสอดคล้องกับแนวนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 7 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงและปัญหาของประเทศที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถบูรณาการเรื่องสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสุขภาพสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะสมรรถภาพและความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมด้วย

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้าน

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทาง ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพทาง น้ำ อากาศ เสียง ชยะ สารพิษ อยู่ในระดับดี หรือ จึงควรจัดทำมีกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์กับชุมชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดทำโครงการต่าง ๆ ของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติและการปฏิบัติที่ดี และได้รับการพัฒนาไปทางที่ดียิ่งขึ้น มีจิตสำนึกที่ดีต่อการปฏิบัติของตนเองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนหรือองค์กรเอกชน รวมทั้งเป็นการสร้างความผูกพันและความสัมพันธ์อันดี ระหว่างชุมชนกับสถาบันการศึกษาและประชาชนกับบุคลากรทางการศึกษา อันจะเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการเรียนรู้และเข้าใจถึงองค์ประกอบ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้า นินชีวิตของชุมชนในสังคมตนเองด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. เพื่อให้การวิจัยเรื่อง ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงควรทำการวิจัยกับนักศึกษาปีที่ 2 และกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่ศึกษาในสาขาวิชาเดียวกัน เช่น มหาวิทยาลัยต่าง ๆ วิทยาลัยครู เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลจากผลการวิจัยมาเปรียบเทียบและเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสภาพปัญหาของสังคม
2. ควรศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกัน โดยศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่นวิชาเอกของนักศึกษาภูมิภาคต่าง ๆ ที่อยู่ที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาผลของการวิจัยของแต่ละตัวแปรเหล่านั้น มีอิทธิพล ต่อความรู้และทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรรวบรวมเครื่องมือในการเก็บรวบรวมหลายวิธีประกอบกัน เช่น ใช้แบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกตการปฏิบัติของนักศึกษาสำหรับวัดความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น